

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicæ De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio V. An decimæ debeantur Clericis divitibus aut malis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](#)

dent. *I. c.* Si denique ex pacto alicui Episcopo, vel Canonico, vel laico, in spiritualibus ministret, susten-

tari ab illo debet, cum quo pacum inijt.

QUÆSTIO V.

An Decimæ debeantur Clericis divitibus aut malis?

SUMMARIUM.

- 353. *Varia circa hoc opiniones.*
- 354. *Ministris Ecclesiæ etiam opulentis debentur decima.*
- 355. *Jure etiam Divino & Naturali.*
- 356. *Possunt vivere de proventibus Ecclesiæ, & bona patrimoni-*
- rialia in profanos usus expendere.
- 357. *Etiam mala vita Clericis debentur decima.*
- 358. *Possunt illis negari, qui Divina populo non ministrant.*

353 **P**seudoapostoli Hæretici, uti retuli *n. 44.* negabant, dandas esse decimas Clericis, qui non profitentur Evangelicam paupertatem. Verum hic error damnatus est ab Ecclesiæ Juxta Alexand. Summam Angel. & Rosella, teste Sylvestro *V. Decimæ n. 14. §. octavum.* Clericus habens patrimonium secundum statum suæ personæ recipere potest decimas ut Procurator, in necessitates pauperum vel utilitatem Ecclesiæ expendendas: sed si in proprios usus expendit, Sacilegium commitit: si in malos, incurrit judicium. Pro qua opinione allegatur *can. ult. 16. q. 1. & can. 7. 1. q. 2.* Verum primus nihil habet, quod ad propositum faciat, ut legenti patebit. Alter intelligi potest ac debet de bonis Ecclesiasticis in

pauperes erogari solitis: ex his enim utique nihil debetur Clericis non egentibus. Ita quoque intelligendus est *can. 1. 1. q. 2.*

Assert. I. Ministris Ecclesiæ, eti *354* divitibus, & ex patrimonio viventibus, decimæ debentur. Ita cum S. Thoma quodl. 6. art. 10. & 2. 2. q. 87. a. 3. ad 1. communis ac certa Theol. & Canon. quam manifestam reddunt illa, quæ *n. 30. & 31.* produxi: quod enim non est alligandum *os bovi trituranti;* quod Dominus ordinavit ijs, qui Evangelium annuntiant, de Evangelio vivere; quod ijs, qui in Sacrario operantur, quæ de Sacrario sunt, edunt, & qui altari deserviant, cum altari participant; quod dignus est operarius mercede suâ; quod nemo militat suis stipendijs

un-

unquam: hæc, inquam, aliisque, x-
que de Clericis opulentis, quam
egenis procedunt. Ostendunt e-
nem, propter sacrum ministerium
deberi stipendum sacrum: unde
sicut creditori diviti solvendum
est suum debitum, & operario,
quamvis non indigo, sua merces,
quia nemo propter divitias, quas
aliunde habet, suo jure privatur;
ita pariter Clericis, quamvis ope-
lentum patrimonium habentibus,
ex redditibus Ecclesiasticis debetur
stipendum propter obsequia, quæ
Ecclesiæ & fidelibus impendunt.

Hinc admittendum non est,
quod Moneta c. 7. n. 40. absolute af-
serit, Ministris sacris non indigent-
ibus decimas non deberi Jure Divi-
no aut Naturali. Ubi tamen subdit:
tunc saltem, cum indigent, & quo
ad substantiam, Jure Divino &
Naturali deberi etiam post legem
Evangelicam. Quod enim etiam
non indigis debeantur Jure Divi-
no tam naturali quam positivo,
quoad substantiam & quantum re-
quiritur ad congruam sustentatio-
nem, certum omnino esse videtur,
cum id evincant SS. Scripturarum
effata, quæ L.c. recensui. Unde nulla
vel consuetudine vel præscriptio-
ne induci potest, ut Clericis Benefi-
ciatis non indigis nihil debeatur.

Pariter admittendum non est,
quod post Decium aliosque paucos
tradit Bernardus van Espen p. 2.
Jur. Eccles. tit. 32. c. 5. Beneficiarios,
si ex suo patrimonio vivere va-

leant, non posse ex proventibus
sue Ecclesiæ sua necessaria accipe-
re, parcendo proventibus patrimo-
nij, eosque consanguineis non pau-
peribus relinquendo, aut in alias
usus profanos expendendo: ubi
num. 21. sic ait: *revera tanta in Ca-
nonibus & dictis SS. PP. apparet
pro hac sententia evidenter, ut
credibile non sit, contrariam sen-
tentiam ab aliquo assertam suis-
se, nisi postquam seculo duodecimo
intrarunt Doctores, quorum plu-
res magis proprio iudicio & ratio-
ni naturali, quam Canonum &
Patrum auctoritati innitentes,
eam opinionem sustinere capi-
runt.* Addit num. 24. Doctores
Scholastici nimis carnaliter &
mercenariè considerasse videntur
hac verba Apostoli: quis militat
suis stipendijs unquam? quis plan-
tat vineam, & de fructu ejus non
edit? Quæ censura nimis carnis
& mercenaria est, immerito fer-
viens recentiori Lovaniensis Scho-
la rigori, maleq; despiciens Theo-
logos & Canonistas, qui uno ferè
ore tradunt, posse opulentos Cleri-
cos, servato patrimonio, ex redditibus
Beneficij vivere. Eminent inter
ipsos S. Thomas 2. 2. q. 18 s. art. 7.
ad 3. Innocentius IV. Panormitanus, Felinus, Archidiaconus, Ho-
stiensis (qui ait, hoc doceri ab om-
nibus) Joannes de Fano, ac Hugo,
quos citant & sequuntur Fagnanus, Navarrus, Cajetanus, Covarru-
vias, Sylvester, Dominicus Sotus,

ac

ac passim alij. Unde malâ fide ait, à Fagnano referri nonnullos recentiores Canonistæ: velut nonnulli sint, qui sunt propè omnes, aut inter recentiores numerandi sint, Doctor Angelicus, Innocentius, Archidiaconus &c. Effata Patrum, quæ ex Gratiano colligit, magnoque hiatu effert, quomodo intelligenda sint, discere potuit ex Navarro tr. de redditibus Ecclesiast. in fine. Covarruvia o. 1. de Testam. n. 3. & 4. & S. Thoma cit. art. 7. qui in illis non viderunt eam, quam ipse, evidentiam.

357 Assert. II. Debentur Clericis decimæ, etiamsi sint malæ vitæ. Patet ex c. 26. h. t. ubi cùm dictum es- set, quod laici nonnulli etiam vi- tam Clericorum tanquam abomi- nabilem detestantes decimas eis ob hoc subtrahere non verentur, sub- ditur: Prætextu verò nequitia Clericorum nequeunt eas (nisi quibus ex mandato Divino debentur) pro suo arbitrio erogare: cùm nulli sit licitum aliena cuiquam conce- dere præter Domini voluntatem. Hunc textum Hostien. & Sylvest. l. c. intelligunt de peccatis solum occultis, unde ajunt: si tamen (Clericus) non servit Ecclesia, ut debet, vel si notorius fornicator, laicus ei decimas solvere non tenetur, sed proximo Superiori, qui debet illas in utilitatem illius Ecclesie con- vertere. Hoc tamen durum esse meritò dicit Turrecr. in c. ult. 16. q. 1. n. 8. Imò absolute falsum est:

tum quod damnata est à Concil. Constant. propositio Wicleffi, di- centis, liberum esse fidelibus nega- re decimas malis Sacerdotibus: tum quod laicorum non est judica- re Clericos, & jura ipsis negare ante sententiam Judicis Ecclesiastici: tum quia decimæ non dantur propter bonitatem vitæ, sed propter servitium, & idcirco si Clerici Divina ministrant, ut debent, eo- rum malitia alios non liberat à de- bito decimarum; sicut à mercede solvenda operarijs & famulis non liberant mali horum mores: justum namque est, ut ait S. Gregor. relat. c. 45. 12. q. 2. ut illi consequantur stipendium, qui pro tempore suum commodare reperiuntur obli- quum. Tum denique, quia alias etiam laicis, quibus decimæ in feu- dum concessæ sunt, negari possent, si improbi sunt; quod nemo lai- corum concederit: Ex dictis con- sectarium est, quod ait Rebuss. 97. n. 16. decimas Clericis deberi, etiamsi eas in malum usum conver- tant: quamvis enim tunc judicium sibi manducent & bibant, ut dici- tur Can. Clericos 6. 1. q. 2. habent tamen jus eas exigendi, eoque propter malum usum privari nisi à legitimo suo Judge non possunt.

Assert. III. Parochis alisque 311 Ministris sacris possunt negari de- cimæ, si officio suo desint, & Divina populo non ministrent. Sic Butrio aliique in c. 2. de Ord. Cognit. Paul. de Castr. vol. 1. consil. 38. Panor. in 6. fin.

c. fin. de Paroch. Host. h.t. Gem. &
Franc. in c. i. §. fin. de rest. spol. in 6.
Lapus alleg. 6. n. 7. & 8. Ripa tit.
de Consuet. resp. i. à n. 15. Wamel.
tom. i. consil. 206. n. 7. aliisque. Ra-
tio patet: quia sicut qui servit alta-
ri, vivit de altari, ita qui eidem non
servit, de eodem non vivit. Neque
debentur Clero decimæ, nisi propter
Ministerium sacrum: qui ergo
hoc non impendunt, jus illas pe-
tendi non habent. Notant tamen
cit. DD. non posse illas à Parochia-
nis propria auctoritate retineri, sed
solum excipiendo in judicio, seu re-
conveniendo. Vicissim, ait Moneta
l.c. n. 37. cum Navarro, ac alijs, non
potest Parochus propria auctorita-

te negare Sacra menta ex eo, quod
sibi non solvantur decimæ, nisi id
notorium sit. Verum distinguendu-
m est inter personas: tametsi e-
nim aliqui vel multi ex communi-
tate eas ex notoria contumacia
non solvant, illis tamen, qui sol-
vunt aut nullas debent, negari Sa-
cra menta non possunt: neque ap-
paret, quomodo v. g. filio negari
possit Baptismus, si pater eas non
solvit. Iis vero, qui ex malitia non
solvunt, negari non solum possunt,
sed quandoque etiam debent, ta-
metsi notorium non sit crimen,
cum propter malum statum non
sint capaces ea suscipiendi.

QUÆSTIO VI.

Cui Ecclesiæ debeantur Decimæ?

SUMMARIUM.

359. Triplex circa hoc dubium.	367. Explicatio diversorum Ca-
nonum.
360. Personales quivis debet, ubi
Divina percipit.	368. Pradiiales totæ debentur Pa-
rochiali Ecclesia.
361. Sequela hinc deductæ.	369. Divisione Ecclesia factâ no-
va debentur omnes decimæ, que
intra ejus limites proveniunt.
362. Ratio dubitandi de Prædia-
libus.	370. Oppositio contra assertionem.
363. Debentur Parochia, intra
cujus fines sita sunt prædia.	371. Solvitur.
364. Solutio oppositionis.	372. Respondeatur ad Canones ob-
jectos.
365. Contrarium induci potest
consuetudine.	373. Limitationes assertionis.
366. Baptismali an Parochiali
Ecclesia solvenda sint decimæ,
ambigua quæstio.	374. De decimis mixtis multiplex
dubium.

X 375. De-